

УДК 7.74.745.51.514

Валентина **Молинь**

кандидат мистецтвознавства, доцент,
завідувач кафедри образотворчого
мистецтва Косівського інституту
прикладного та декоративного
мистецтва Львівської національної
академії мистецтв

Багатогранний доробок митця і педагога Йосипа Приймака

© Молинь В., 2017

<http://doi.org/10.5281/zenodo.573833>

Анотація. У статті досліджується багатогранний доробок доцента кафедри декоративно-прикладного мистецтва Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв Йосипа Приймака – члена Національної спілки художників України, досвідченого педагога, художника-майстра виробів з дерева, автора низки краєзнавчо-мистецьких видань про народних майстрів Гуцульщини й активного громадського діяча. Від 1970 р. Й. Приймак викладає фахові дисципліни Косівського училища прикладного мистецтва, згодом технікуму народних художніх промислів ім. В. Касіяна, коледжу, інституту.

Ключові слова: навчальний заклад, педагог, митець, дослідник, народне мистецтво, художні вироби з дерева.

Постановка проблеми. Йосип Дмитрович Приймак – член Національної спілки художників України, доцент Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, досвідчений педагог, автор низки краєзнавчо-мистецьких видань про народних майстрів Гуцульщини, художник-майстер виробів з дерева й активний громадський діяч.

Від 1970 р. Йосип Дмитрович викладає фахові дисципліни Косівського училища прикладного мистецтва, згодом технікуму народних художніх промислів ім. В. Касіяна, коледжу, інституту. Працював на посаді завідувача відділу художньої обробки дерева (1982-1997), заступника директора навчального закладу з ме-

неджменту (1997-2001). Від 2007 р. – на посаді доцента кафедри прикладного та декоративного мистецтва Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ.

Основна царина його творчого зацікавлення і навчально-методичного спрямування на відділі художнього дерева – відродження бондарства, об'ємна та рельєфна пластика в дереві й архітектура малих форм. Важливим аспектом його науково-методичної роботи є підготовка навчальних програм і навчально-методичних посібників за спеціалізацією «Художнє дерево».

На сучасному етапі мистецтвознавчих досліджень важливим завданням є висвітлення здобутків митців-сучасників, які будують свою творчість на потужних джерелах народного мистецтва, вивчаючи та досліджуючи їх, створюють авторські твори і власним прикладом формують нове покоління молодих майстрів.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Аналіз опублікованих матеріалів про творчу та педагогічну діяльність Й. Приймака в регіональній періодичній пресі 1980-2010 рр. виявляє таких авторів: І. Мисюк [1], Я. Тимофійчук [2], В. Черганівець [3], В. Глібчук [4], В. Молинь [5]. Стислу довідку про Й. Приймака знаходимо у книзі краєзнавця І.Пелипейка [6].

Про творчість родини Приймаків інформують вступні статті та репродукції творів у нових виданнях-альбомах [7-8]. Важливими джерелами для нашого дослідження стали друковані праці авторства Й. Приймака односібні [9-17]. Безпосереднє спілкування зі старшим колегою дозволяє розширити відомості й зробити доповнення.

Мета статті – простежити й довести багатогранний доробок, більш об'ємно представити митця і педагога Йосипа Приймака, розкрити його роль в історії розвитку відділу художнього дерева мистецької школи в Косові, якій присвячено сорок п'ять років життя.

Виклад основного матеріалу. Йосип Дмитрович народився 26 вересня 1943 р. у покутському с. Городниця Городенківського району Івано-Франківської обл. (на той час Станіславської обл.). Дитинство та юність пройшли в рідному селі на березі Дністра. Тут розпочиналися його «життєві університети». Від батька, який був добрим столяром і будівельником, навчався цих ремесел. У ранньому дитинстві самотужки виготовив собі санки й лижі. А вікно й веранда, змайстровані у п'ятнадцятирічному віці, зберігаються

й досі в рідній оселі. Ще старшокласником допомагав батькові зводити хати для односельців. З теплом згадуючи про свою родину, Йосип Дмитрович розповідає, як у шістнадцять років батько віддав його до відомого майстра Яцка Запоточного для глибшого вивчення столярної справи. Навчаючись у нього, набув практичних навиків, під його керівництвом виготовив навіть цимбали. Мрія стати художником приводить хлопця до Косова, де він уперше почув про такі навчальні дисципліни як малюнок, живопис, композиція, скульптура.

Від 1963 р. Й. Приймак пов'язує своє життя з Косівщиною. Гуцульське мистецтво стало вагомою часткою його життя. Спочатку були роки навчання в Косівському училищі прикладного мистецтва на відділі художнього дерева. Прекрасні викладачі з фаху – Володимир Васильович Гуз, Володимир Васильович Гавриш, Микола Юрійович Федірко, яких Йосип Дмитрович з гордістю називає своїми вчителями, допомогли йому визначитися в житті. Мистецтво різьблення по дереву все більше захоплювало й стало його стихією. «І тоді подальшу мою долю вирішив директор технікуму, світлої пам'яті Юрій Олексійович Касьяненко, який запропонував залишитися викладачем у технікумі», – так нині з великою душевною теплотою згадує Йосип Дмитрович. Ця пропозиція радо була прийнята. Згодом молодий викладач здобув вищу педагогічну освіту. Від 1970 р. Й. Приймак працює в нашому навчальному закладі – училищі, технікумі, коледжі, інституті, вболіваючи за його розвиток.

Йосип Дмитрович нагороджений нагрудним знаком Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР «За відмінні успіхи в середній спеціальній освіті», дипломом другого ступеня на виставці досягнень народного господарства Української СРСР за успіхи в економічному і соціальному розвитку (1983).

Пригадуючи етапи творчої та трудової діяльності, Й. Приймак зауважує: «Починав свою педагогічну роботу в Косівському технікумі викладачем спецдисциплін. Викладання композиції, різьби, технології вимагало від мене глибшого вивчення творчості народних майстрів, близького знайомства з ними та їх творчою майстернею. Також необхідно було вникнути в секрети народної технології та опанувати їх. Для цього треба їхати в гори до майстерні справді народного майстра, розмовляти з ним, записувати, замальовувати вузлові моменти технологічного процесу, торкну-

тися тих дійсно народних джерел, які живлять душу кожного митця. Із деякими майстрами я був знайомий ще зі студентських років. Мене захоплювала творчість Володимира Васильовича Гуза, як, на мою думку, неперевершеного майстра-новатора в пошуках форм, його підхід до вирішення композиції виробів. З обмеженої кількості елементів та мотивів він створював логічно довершену орнаментальну композицію. У ті роки доля звела мене ще з одним славним майстром майже ювелірної витонченості різьби – Іваном Васильовичем Балагураком, з яким жили по-сусідству. Познайомився ближче з відомими майстрами з Косова – Миколою Петровичем Тимківим, Василем Івановичем Кабином, Іваном Юрійовичем Павликом, творчість яких мала великий вплив на мене як художника».

Під керівництвом Й. Приймак як завідувача відділу художнього дерева, зусиллями студентів і викладачів відділу було обладнано зразковий на той час методкабінет з навчально-методичними посібниками, унаочненням з різьби, технології, композиції. Тут були представлені графічні портрети визначних різьбярів Косівщини, папки з біографічними відомостями про майстрів, ілюстрації кращих творів.

Важливим кроком керівника відділу художнього дерева Й. Приймака слід вважати підготовку навчальної бази відділу й упровадження в навчальний процес поглибленого вивчення народної дерев'яної архітектури Гуцульщини шляхом уведення до навчальної програми з композиції проектування малих архітектурних форм (вказівних знаків, альтанок, криниць, брам, садово-паркових меблів) та виконання їх у матеріалі, що продовжується й дотепер [10]. Чимало населених пунктів Косівського, Верховинського та Снятинського районів прикрашають малі архітектурно-художні форми із збереженням традицій дерев'яного зодчества, виконані студентами як завдання курсових чи дипломних робіт.

З ініціативи Й. Приймака на відділі вивчається меблярство, зокрема значна увага приділяється виготовленню варіантів меблів на основі традиційних народних форм і технологій (столи, крісла, лавки, мисники, дитячі меблі, колиски, ліжечка). Упродовж діяльності відділу розроблено й виготовлено низку сучасних меблів на народній основі. Позитивний результат дає введення в навчальний процес і вивчення технологічних особливостей бондарства з художнім випалюванням. Такі дипломні роботи й

курсів завдання користуються великим успіхом на виставках, підкреслюючи безпосередній зв'язок традицій і сучасності.

Йосип Приймак відомий своїми публікаціями та окремими авторськими виданнями, у яких пропагує народне мистецтво й творчість народних майстрів Гуцульщини. Варті уваги його праці «Декорування виробів з дерева» (2001), «Малі архітектурно-художні форми» (2003), що вийшли під грифом МОН України як навчальні посібники для студентів вищих навчальних закладів [9-10]. Він є упорядником краєзнавчо-мистецьких видань «Високі обрії творчого злету» (про творчість Юрія Павловича, 2004) [12], «Володимир Гуз» (2004), «Іван Грималюк» (2005) [11]. У співавторстві з Петром Андріюком вийшов друком навчальний посібник «Гуцульська різьба та інкрустація» (1998) [13], а в співавторстві зі Степаном Стефураком – ілюстрований альбом «Син славного роду» (2006), присвячений творчості Дмитра Федоровича Шкрібляка [14].

Нові видання Й. Приймак підготував разом із сином Дмитром, який закінчив відділ художнього дерева Косівського коледжу (1998), а згодом здобув рівень магістра на кафедрі сакрального мистецтва у Львівській академії мистецтв (2004), захистив кандидатську дисертацію в педагогічному університеті ім. М. Драгоманова у Києві (2016). Тепер він на посаді старшого викладача кафедри образотворчого мистецтва та академічних дисциплін Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ, творчо працює в ділянці станкового живопису, сакрального мистецтва та іконопису. 2010 р. батько й син Приймаки в співавторстві презентували рекомендований МОН України навчальний посібник «Технологія художнього деревообробництва» [15], а нещодавно підготували до друку видання «Династія Тонюків» (2013) про творчість народних майстрів-різьбярів із села Річка, присвятивши його 85-річному ювілею заслуженого майстра народної творчості України Василя Яковича Тонюка [16].

Окрім викладацької та дослідницької роботи, Й. Приймак багато працює творчо. Від 1990 р. є членом Національної спілки художників України. Основний напрямок творчої роботи митець убачає в декоративно-прикладному мистецтві, а саме – у художній обробці деревини: різьбі, інкрустації та рельєфній пластиці. Значну частину творчого доробку займає відродження призабутих технік обробки деревини на Гуцульщині – бондарства й художнього випалювання по дереву.

Родинні виставки творчих робіт сім'ї Й. Приймака «Скарби прадавні береже душа», організовані з нагоди 65-літнього та 70-літнього ювілеїв Йосипа Дмитровича, за участю творчих робіт дружини Дарії Антонівни й сина Дмитра, експонувалися у виставковій залі Косівської регіональної організації Національної спілки художників України (2008, 2012), у ширшому вимірі представивши коло їхніх творчих зацікавлень – бондарство з художнім випалюванням, різьблення, ткацтво та іконопис.

Навесні 2016 р. родинна виставка Приймаків, доповнена новими творами трьох авторів, експонувалася у залах Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття в Коломиї.

Дружина є членом Спілки майстрів народного мистецтва України, майстер орнаментальних і тематичних килимів, доріжок і гобеленів. Напрямок її діяльності – відродження народного килимарства Гуцульщини.

Переважну більшість представлених робіт у експозиції виставки 2008 р. становили бондарські вироби. Метою такої виставки, як зауважує Й. Приймак, є прагнення пробудити зацікавлення сучасників до цього унікального виду художнього бондарства на Гуцульщині. Адже до середини ХХ ст. бондарство як допоміжне заняття розвивалось у багатьох селах Гуцульщини. Можемо назвати досить відомі осередки – Брустури, Ясенів, Криворівня, Річка, Великий Рожан. Широким був асортимент бондарських виробів: посуд для зберігання й транспортування води й молока, зберігання й переробки сільськогосподарських продуктів, посуд обрядового призначення. На превеликий жаль, нині бондарюють лише поодинокі майстри старшого покоління. І страшно подумати, що це ремесло може бути втраченим...

Йосип Приймак серйозно зацікавився бондарством, спілкувався з багатьма відомими майстрами, зокрема, заслуженим майстром народної творчості Іваном Грималюком з Річки. Багато цінного почув і перейняв практично. Неодноразово зі студентами організовував поїздки до майстрів, де безпосередньо в робітні проводилися майстер-класи.

Досить часто зустрічі з майстрами відбувалися під час науково-практичних конференцій у Косівському інституті. Зокрема, під час роботи науково-практичної конференції «Скарби прадавні береже душа» (2002) під керівництвом Й. Приймака в навчальному закладі проводилися зустрічі з майстрами народного мистецтва

Гуцульщини – різьбярми Василем Тонюком з Річки та Дмитром Шкрібляком з Яворова, писанкаркою Марією Варцаб'юк з Космача, майстринею косівської кераміки Надією Вербівською.

Йосип Приймак був ініціатором створення і головою з часу заснування громадської культурологічної організації «Спадщина» (2000), девіз якої: «Шануймо живих, пам'ятаймо померлих». Одним з видів діяльності товариства стала реставрація пам'яток культури, установлення меморіальних знаків, допомога народним майстрам похилого віку, упорядкування могил.

За період творчої діяльності митець брав участь у багатьох республіканських, а згодом всеукраїнських мистецьких виставках у Києві: виставка творів молодих майстрів народних художніх промислів і декоративно-прикладного мистецтва (1983), художня виставка «Земля і люди» (1984), виставка декоративно-прикладного мистецтва і творів народних майстрів (1986), виставки «50 років утворення СХ України» (1988), «175 років від дня народження Т.Г. Шевченка» (1989), «Мистецтво гуцульського краю» (1994), виставка народного декоративно-ужиткового мистецтва України (1996), «60 років спілці художників України» (1998), «Різдвяний салон» (1999, 2001). Зокрема, на згаданих виставках експонувалися такі його твори: різьблені декоративні тарелі «Едельвейс», «Мій рідний край», «Зорі Верховини», рахва «Квітка полонини», свічник «Ніжність», скринька «Скарби», багатопредметні бондарські набори «Полонина» та «Святковий», виготовлені з деревини смереки й декоровані випалюванням. Художник працює з різними матеріалами (груша, явір, дуб, липа, смерека), добре знаючи їхні властивості, технологічні особливості обробки цих матеріалів, різноманітні способи виготовлення художніх виробів з дерева та техніки декорування. У різьблених творах автора переважає чіткий, розмірений, симетричний уклад мотивів, продиктований формою предметів, площиною декорованої поверхні. Це добре ілюструють різьблений свічник (1997), таріль «Традиційна» (2001), рахва «Алегорія» (2008). Іноді різьблення лаконічно доповнюють інкрустація бісером (синього чи білого кольору) та жирування металевими цвяшками, як це бачимо в орнаментальних тарелях чи рахвах.

Значну частку творчого доробку Й. Приймака посідають бондарські вироби, зокрема бондарський посуд – коновки, кухлі, гарчики, питтєві набори, дійнички, сільнички, маслобійки (колотів-

ки), пасківники, цебрики та відерця, декоровані художнім випалюванням. У бондарських виробах майстра спостерігаємо збереженість традиційних форм, легкість виробів, чіткість і лаконічність нанесення декору. Відбитки від розпеченого металевго писака, нанесені на вироби з деревини смереки, мають властивість фіксуватися за рахунок умісту смоляних складників. Це захищає випалений орнамент від впливу вологи, робить його довготривким. Бондарський посуд екологічно чистий, легкий і зручний у користуванні на Гуцульщині колись, тепер набуває більш декоративних функцій. Це переважно спричинене не лише наявністю посуду, виготовленого з інших матеріалів, а значною мірою загрозою зникнення визначних осередків цього виду народних ремесел на Гуцульщині. І тут маємо віддати належне Й. Приймаку як сучасному художникові-майстру з виготовлення бондарських виробів, популяризатору творчості провідних майстрів річківської школи, ініціатору впровадження призабутої технології в навчальний процес Косівського мистецького навчального закладу, керівникові дипломних робіт. Серед низки дипломних робіт у техніці художнього бондарства під керівництвом Й. Приймака варто назвати такі: Мисюк І. «Набір посуду для кухні» (1983), Басюк З. «Бондарський набір» (1985), Луців С. «Набір меблів» (1987), Луців Д. «Набір бондарського посуду для кухні» (1987), Сторожук Д. «Набір для меду» (1989).

Оригінальний за задумом і авторським вирішенням Й. Приймака є набір меблів «Святковий». Набір складають столик на трьох ніжках і три стільці, виготовлені із застосуванням фігурного вирізування, бондарської технології та декорування випалюванням.

Йосип Приймак – учасник міжнародних пленерів, конкурсів і в Україні, і за кордоном: у Польщі, Німеччині, Чехії. Його роботи зберігаються у музеях і приватних збірках в Україні (Івано-Франківськ, Київ, Канів, Коломия, Косів), Австрії, Німеччині (Фірзен, Крефельд), Канаді (Саскатун) та США (Клівленд). Серед об'ємно-просторових композицій авторства Йосипа Приймака треба назвати пам'ятний знак «Жертвам Другої світової війни серед цивільного населення», установлений у м. Фірзен-Дюлькен у Німеччині (1995), садово-паркову скульптуру «Щастя» в Європейському центрі навчання й виховання молоді «Роскош» повіту Бяла Подляска в Польщі (2004) та декоративну скульптуру «Весна» у польському м. Дравно (2006).

Як заступник директора з виробничого навчання та менеджменту (1994), почав полагоджувати зв'язки із закордоном з метою обміну досвідом, студентськими делегаціями та організації виставок. Зокрема, варто згадати про здобутки студентів Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва в міжнародному різьбярському пленері у м. Дравно (Польща, 2006), I міжнародному конкурсі молодих різьбярів у м. Розміталь (Польща, 2007), міжнародному симпозіумі молодих різьбярів у Чехії (2009, 2012).

Викладач з групою студентів тричі брав участь у різьбярських пленерах, організованих на Замку Гроджец у Польщі (2012, 2013, 2014), про що засвідчують іменні подяки, згодом – у Міжнародному пленері «Солідарні з Україною» у м. Загродно (Польща, 2014, 2015), Міжнародних різьбярсько-малярських пленерах у м. Вежбіка Влодавського повіту (Польща, 2015, 2016), що проходили під девізом «Від Гуцульщини до Підгір'я Качавського». Заслуговує уваги навчально-методичне забезпечення цієї теми, зокрема, методичні рекомендації Й. Приймака «Об'ємна пластика та садово-паркова скульптура» (2016).

За багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність Йосип Дмитрович нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2007), за вагомий внесок у розвиток мистецької освіти – Почесним дипломом президії Національної академії мистецтв України (2012). За особистий значний внесок у розвиток традиційного народного мистецтва удостоєний Почесної відзнаки секретаріату Великої ради спілки майстрів народного мистецтва України, а 2013 р. нагороджений медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям».

Найповніше зібрання авторських творів Й. Приймака представлено в експозиції його родинного музею, обладнаного в окремому приміщенні. У одній з кімнат є робітня художника-майстра. Тут можна побачити проекти, робочі креслення і заготовки для майбутніх творів, фотоілюстративний матеріал, що висвітлює моменти перебування в закордонних поїздках, заняття з студентами, спілкування зі творчими людьми. Йосип Дмитрович гостинно запрошує до своєї оселі, розповідає про нові роботи й проекти.

Висновки. Спираючись на проведені дослідження, опрацьовані матеріали і записи, занотовані в процесі спілкування з Й. Приймаком, можемо стверджувати про багатогранність доробку мит-

ця і педагога, який упродовж сорока п'яти років поєднує ці два спрямування. А ще він досліджує творчість провідних майстрів художньої обробки дерева, вболіває за збереження і розвиток призабутих технік і технологічних процесів обробки деревини, зокрема, бондарства. Він – автор низки краєзнавчо-мистецьких видань про народних майстрів Гуцульщини, художник-майстер виробів з дерева й активний громадський діяч. Працює над підготовкою до друку дослідження «Історії відділу художнього дерева» у Косівській мистецькій школі.

1. Мисюк І. Педагог і митець / І. Мисюк // Комсомольський прапор. – 1983. – 27 грудня. – № 154; Мисюк І. Мережива різьби та інкрустації / І. Мисюк // Прикарпатська правда. – 1984. – 8 грудня. – № 148.
2. Тимофійчук Я. Захищається відділ художньої обробки дерева / Я. Тимофійчук // Радянська Гуцульщина. – 1987. – 1 січня. – № 1; Тимофійчук Я. Мистецька естафета / Я. Тимофійчук // Гуцульський край. – 1998. – 9 травня. – № 21. – С. 4.
3. Черганівець В. Неспокійне серце митця // Радянська Гуцульщина. – 1989. – 16 лютого. – № 21. – С. 1.
4. Глібчук В. «Спадщина» і народне мистецтво / В. Глібчук // Гуцульський край. – 2001. – 17 березня. – № 11. – С.6; Глібчук В. Життя, присвячене мистецькій школі / В. Глібчук // Гуцульський край. – 2008. – 12 січня. – № 2. – С. 4; Глібчук В. Багатогранність Йосипа Приймака. 3 нагоди 70-літнього ювілею / В. Глібчук // Гуцульський край. – 2013. – 4 жовтня. – С. 3.
5. Молинь В. Скарби прадавні береже душа / В. Молинь // Гуцульський край. – 2008. – 17 жовтня. – № 42. – С. 5.
6. Пелипейко І. Косів: люди і долі. Краєзнавчий довідник / І. Пелипейко. – Косів : Писаний Камінь, 2001. – С. 236-237.
7. Творчі роботи родини Приймаків : каталог творів / [автор вступ. статті В. Молинь] – Чернівці : Колір друк, 2009. – 26 с., іл.
8. Скарби прадавні береже душа. Вироби з дерева, художнє ткацтво, іконопис : каталог / [автор вступ. статті В. Молинь] – Чернівці : Колір друк, 2009. – 26 с., іл.
9. Декорування виробів з дерева : посібник для учнів та студентів середніх і вищих навчальних закладів / [Й. Приймак]. – Косів : Писаний Камінь, 2001. – 120 с., іл.
10. Малі архітектурно-художні форми : навчальний посібник / [Й. Приймак]. – Косів : Писаний Камінь, 2003. – 112 с.

11. **Приймак Й.** Володимир Гуз / Й. Приймак. – Косів : Писаний Камінь, 2004. – 80 с.; Приймак Й. Іван Грималюк / Й. Приймак. – Косів : Писаний Камінь, 2005. – 44 с.
12. Юрій Павлович. Високі обрії творчого злету : альбом / [упоряди. Й. Приймак]. – Косів : Писаний Камінь, 2004. – 64 с.
13. Гуцульська різьба та інкрустація : навчальний посібник / [П. Андриук, Й. Приймак]. – Косів : Писаний Камінь, 1998. – 64 с.
14. **Приймак Й., Стефурак С.** Син славного роду різьбяр Дмитро Шкрібляк / Й. Приймак, С. Стефурак. – Косів : Писаний Камінь, 2006. – 52 с.
15. **Приймак Й., Приймак Д.** Технологія художнього деревообробництва / Й. Приймак, Д. Приймак. – Косів : Писаний Камінь, 2010. – 200 с., іл.
16. **Приймак Й., Приймак Д.** Династія Тонюків / Й. Приймак, Д. Приймак. – Косів : Писаний Камінь, 2013. – 48 с.
17. **Приймак Й.** Історичні аспекти становлення Косівської школи художнього різьблення / Й. Приймак // Вісник Львівської національної академії мистецтв. – Косів-Львів : ЛНАМ, 20-07. – С. 84-92.

ANNOTATION

Valentyna Molyn. The Versatile Oeuvre of an Artist and a Teacher Yosyp Pryimak. The article investigates the versatile oeuvre of the docent of the Department of Applied and Decorative Art in Kosiv Institute of Applied and Decorative Art of Lviv National Academy Yosyp Pryimak. Yosyp Pryimak is a member of National Artists' Union in Ukraine, an experienced teacher, artist-master of woodwork, the author of numerous publications about folk artists in Hutsulschyna and a public figure. Since 1970 Yosyp Pryimak is a teacher of professional disciplines in Kosiv specialized school of applied art, then Kosiv technical school of folk art crafts named after V.Kasian, then college and institute.

Keywords: educational institution, teacher, artist, investigator, folk art, woodwork.

АННОТАЦИЯ

Валентина Мольнь. Многогранное наследие художника и педагога Иосифа Приймака. В статье прослеживается многогранное наследие доцента кафедры декоративно-прикладного искусства Косовского Института прикладного и декоративного искусства Львовской национальной академии искусств Иосифа Приймака – члена Национального союза художников Украины, опытного педагога, художника-мастера изделий

из дерева, автора ряда краеведческих изданий о народных мастерах Гуцульщины и активного общественного деятеля. От 1970 годов И. Прыймак работает преподавателем Косовского училища прикладного искусства, позже – техникума народных художественных промыслов им. В. Касияна, колледжа, института.

Ключевые слова: учебное заведение, педагог, художник, исследователь, народное искусство, художественные изделия из дерева.